

Mari Dingenouts kijkt 'naar gras voor zijn voeten'

'Het zijn de kleine dingen die het doen'

SCHIEDAM — Mari Dingenouts is een van die zeldzame optimisten die niet verlangend turen naar de overkant van de sloot. Hij geniet van het gras voor z'n voeten en heeft het talent daar het mooie in te ontdekken. Dat vermogen is voor de Brandersfeesten van onschatbare waarde geweest. De ONS-medewerker (eerst als pr-man, sinds kort als milieucontroleur) is van het begin afaan bij de organisatie van het september-evenement betrokken en vervult ook van meet afaan de functie van voorzitter van het bestuur van het Watersportweekend.

De traditionele openingsklapper van de feestweek, waarvan het jubileum de 16de en 17de september spetterend wordt gevierd, is Mari Dingenouts z'n meest in het oog lopende inbreng in het draaiboek. In een officieel programma plegen capaciteiten als een meeslepend enthousiasme niet vermeld te worden. En toch ligt daar waarschijnlijk de basis van het succes van onbetwiste hoogtepunten van de Brandersfeesten als bijvoorbeeld De Gondelvaart. Mari Dingenouts zelf, toch het brein achter deze feeëriek botenparade door de Lange Haven, noemt dan ook het idee op zich 'niet zo belangrijk'. „Je moet de mensen om je heen hebben die zo'n idee oppikken en de prikkel hebben om dat uit te werken. De ONS hadden toen nog de havens in beheer en ik had het geluk dat mijn bedrijf me ten volle steunde bij het verwezenlijken van het

Mari Dingenouts bij De Brandersnecht die uitgroeide tot het symbool van het plaatselijk nieuw elan.

initiatief. In wethouder Aad Wiegman vond ik op bestuurlijk niveau een bevlogen medestander. De watersportverenigingen waren nog wel ondeling verdeeld, maar ook in die kringen was de tijd er rijp voor om de handen in één te slaan. De basis lag er. De Gondelvaart was de vonk die het vuurtje verder deed ontvlammen. Het was gewoon een cruciaal moment in de geschiedenis van Schiedam, dat

eindelijk bereid was niet alleen de lasten maar ook de lusten van het verleden te zien. Op zo'n moment zijn niet de initiatieven op zich het belangrijkste, maar de saamhorigheid, het gevoel dat er achter zit. Ik durf te beweren dat dát ook de basis is van het roemruchte nieuw elan en al die veranderingen-ten-goede die daarmee gepaard gaan.”

De Gondelvaart trok bij de eerste

aflevering in 1986 nog 'slechts' 5000 belangstellenden, maar dat aantal liep in snel tempo op tot zelfs 40.000 bezoekers vorig jaar. Cijfers, hoe goed ook, zijn volgens Mari Dingenouts echter 'slechts dooie dingen': „De kracht van het evenement zit hem in de gemoedelijke, ontspannen sfeer. Als je aan grootheidswaanzin gaat lijden, dan red je het niet. Die grote versierde schepen, zoals zo'n

Chaka Zulu van enkele jaren geleden, zijn natuurlijk heel indrukwekkend. Maar ik heb evenveel genoten van die 'Hekkesluis', een simpel bootje met een hek erop waarboven een lampje hing. Het is heel belangrijk om oog te houden voor juist de kleine dingen. Zo is in feite ook het hele watersportweekend ontstaan. De plaatselijke havens zijn echt schitterend en er waren heel wat stadgenoten die dat stilletjesvoor-zichzelf vonden. Pas toen al die gelijkgestemde zielen - waar ik er slechts één van ben - de koppen bij elkaar staken, raakte de zaak in een stroomversnelling.”

Mari Dingenouts mag dan een tevreden man zijn, zijn bezigheden nu al twaalf jaar voor De Brandersfeesten, moeten hem de nodige grijze haren hebben gekost. Hij geeft eerlijkt toe, dat het 'een opluchting zou betekenen, als hij de fakkel zou kunnen overdragen'. Iedere keer weer heb je natuurlijk zo'n moment, dat je denkt 'waar doe ik dit allemaal voor?' Misschien klinkt het te theateraal of filosofisch, maar al die mensen die het naar hun zin hebben, maken alles telkens opnieuw weer goed. Ik geloof ook in naastenliefde en zorg voor elkaar. Je kunt wel allemaal afzonderlijk gaan zitten kankeren, maar om een probleem op te lossen of iets tot stand te brengen heb je elkaar nodig. Wil je de wereld verbeteren dan moet je bij jezelf, je naaste burens, je eigen stadgenoten beginnen. Dan lukt het. Dat zie je momenteel maar aan Schiedam.”